

[Clausager.]

eller ej. Her maa vi finde det rigtigste og have en eller anden Bestemmelse sat ind, saaledes at ikke nogen kan have Fordel af at have Dødsfald, medens andre, der har betalt til det, ingenting faar, til Trods for at de staaer med syge Dyr i Besætningen. Det er en Sag, vi maa have drøftet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Ministeren udtalte, at naar Staten skal betale hele Erstatningen, er der Grund til at tage Hensyn til Trangen hos dem, der skal have Erstatning, og han udtalte, at man kan ikke paalægge Skatteyderne at betale store Erstatninger til Mund- og Klovesygen. Jeg synes, at disse Udtalelser noget maa bero paa en Misforstaaelse. Efter min Mening bør Staten betale sin Part af disse Tab paa akkurat samme Maade, som den betaler, naar det drejer sig om smitsomme Sygdomme hos Mennesker. Jeg har netop været glad, fordi Ministeren har fremsat dette Forslag paa en saadan Maade, at det ikke skulde betragtes som noget i Retning af Fattighjælp, selv om det var uden Fattighjælps Virkning. Efter min Mening har Staten en Pligt til at tage sin Del af disse Tab, og det er kun det, vi stadig kræver, at Staten gør.

Det ærede Medlem Hr. Løje kom med en Udtalelse om, at jeg gjorde mig til Talsmand for at anvende Toldkontingentfondens Midler til Middage o. lign. Det ærede Medlem har fuldstændig misforstaaet mig. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man her giver en Middag, naar vi faar udenlandske Gæster, men jeg har noget imod, at en Fond som Toldkontingentfonden bliver staaende til det. Jeg ønsker i Modsætning dertil, at Toldkontingentfonden skal anvendes til Fordel for dens rette Ejere, og det er de danske Kreaturejere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Den højtærede Minister omtalte urigtige Citater fra min Side. Jeg bebuder, at vi senere kommer tilbage til det Spørgsmaal, naar vi behandler Gælds-sanereringen, saa skal jeg debattere det med Ministeren. Men Ministeren sagde, at det var et løst Grundlag at bedømme Skadeserstatningerne paa. Maa jeg i den Anledning spørge den højtærede Minister: Mener Ministeren da, at 20 Kr. er for meget i

Erstatning for det Driftstab, der i Gennemsnit finder Sted for hvert voksent Kreatur, der er angrebet af Mund- og Klovesyge?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg synes egentlig, det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets sidste Spørgsmaal er det bedste Bevis for, at det er et daarligt Lovforslag, der er forelagt af Det frie Folkeparti, naar man gaar ud fra et Gennemsnitstal og vi alle sammen ved, at der er en saa himmelvid Forskel paa Tabene. Det er det bedste Bevis for, hvor løst et Grundlag Forslaget er udarbejdet paa.

Der næst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at det, som gjorde mig betænkelig ved at gaa den Vej, som det ærede Medlem har antydet, og som andre har nævnt, og som jeg selv har været inde paa, var, at man kom til at undlade at yde Erstatning til Folk, som har forsikret sig, og som maaske ved Forsikringen har faaet et mindre Beløb, end de vil faa her. Det synes jeg i alt Fald ikke, at man kan. Men jeg har udtalt min mest redbonne Vilje til at forhandle med de ærede Medlemmer i Udvalget om den Ordning, som de har foreslaaet, og saa synes jeg, at det var rigtigere, at vi ventede. For mig er det slet ikke noget Kardinalspørgsmaal. Jeg har fremsat Forslaget, fordi jeg netop var betænkelig ved, at de Folk, som har forsikret sig, skulde faa for lidt. (Clausager: Hvis de har faaet det dobbelte!). Derfor giver jeg ogsaa Tilsagn om den mest velvillige Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

J. S. Foget: Da Ministeren ikke har svaret paa mit Spørgsmaal, tillader jeg mig igen at spørge, om Ministeren anser 20 Kr. for at være for meget til Dækning af det Tab, man lider ved, at et voksent Kreatur er angrebet af Mund- og Klovesyge, uden at det dør.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Nej, selvfølgelig ikke, hvis bare vi havde Penge, men der er saa mange Mennesker, der taber Penge her i Samfundet, som ogsaa kunde siges at have berettiget Krav paa Erstatning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.